

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД (ЯСЛА – САДОК) № 119
ХАРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ»**

Стратегія розвитку

комунального закладу

«Дошкільний навчальний заклад (ясла-садок) № 119

Харківської міської ради»

на 2021-2025 роки

2021

«Роби що можеш, з тим що маєш, там де ти є»
Теодор Рузвельт

Розділ I. Концептуальні засади

У Законах України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», Базовому компоненті дошкільної освіти (Державному стандарті дошкільної освіти) йдеться про необхідність забезпечення різнобічного розвитку дитини дошкільного віку відповідно до її задатків, нахилів, здібностей, індивідуальних, психічних та фізичних особливостей, культурних потреб; формування у дитини дошкільного віку моральних норм, набуття нею життєвого соціального досвіду.

Орієнтована на гуманістичні цінності українська система дошкільної освіти обирає дитиноцентризм за основу своєї методологічної основи. Визнання дитинства як незабутнього, швидкоплинного, неповторного й найважливішого етапу людського життя, акцентує увагу на особистості дошкільника, пріоритетності його інтересів, бажань і потреб. Дошкільна освіта є першою ланкою в системі освіти та фундаментом цілісної неперервної освіти протягом життя, від якості якого залежить динаміка особистісного зростання дитини, її життєві установки та світосприймання, отже, і рівень сукупного інтелекту та духовності нації.

Концептуальні позиції щодо реформування змісту дошкільної освіти в Україні передбачають обрання педагогічним колективом навчального закладу курсу на створення умов для індивідуалізації траєкторії особистісного розвитку дитини, формування системи цінностей, особистісних якостей та життєвих компетентностей. Реалізація таких завдань потребує інноваційних підходів до організації освітнього процесу в дошкільному навчальному закладі, формування нового стилю педагогічного мислення дорослих, які мають допомагати дитині сформуватись як особистість.

Стратегія розвитку комунального закладу «Дошкільний навчальний заклад (ясла-садок) № 119 Харківської міської ради» (далі: Стратегія розвитку закладу дошкільної освіти) націлена на вирішення важливої проблеми – гармонійний розвиток особистості дошкільника шляхом формування цілісної картини світу, життєвої компетентності та особистої культури.

Дана Стратегія передбачає надання процесу оновлення дошкільної освіти комплексного, поступального та системного характеру, дає можливість забезпечувати абсолютно новий рівень розвитку дитини, прокладає стратегічний напрям у роботі, допомагає поєднати поставлені цілі та очікуваний результат, спрямовує педагогічний процес на врахування унікальності кожного вихованця, що необхідно, в першу чергу, для успішного розвитку дитини, здобуття нею життєвого досвіду та формування життєвої компетенції відповідно до потреб, можливостей та здібностей.

Такий підхід до перспективи розвитку дошкільного закладу важливий для вирішення соціальної політики нашої держави. Мета державної політики щодо розвитку дошкільної освіти полягає у створенні умов для розвитку особистості і творчої самореалізації кожного громадянина України, вихованні покоління людей, здатних ефективно працювати і навчатися протягом життя, оберігати й примножувати цінності національної культури та громадянського суспільства, розвивати і зміцнювати суверенну, незалежну, демократичну, соціальну та правову державу як невід'ємну складову європейської та світової спільноти. Державна освітня політика України спрямована на підтримку демократичних, гуманістичних тенденцій, упровадження яких передбачає особливу увагу до питань індивідуального розвитку кожної дитини.

Індивідуалізація дошкільної освіти передбачає здійснення індивідуального підходу не лише до кожної дитини, а й до кожної родини, беручи до уваги її культурну самобутність, педагогічні погляди на виховання дитини. Сучасна родина переймається та значно зацікавлена у тому, щоб діти перебували у максимально комфортних умовах, отримували якісне виховання і навчання, щоб про розвиток дитини дбали по-справжньому віддані своїй справі фахівці. Поглиблено вивчаючи індивідуальні особливості своїх вихованців, педагог набуває надзвичайно важливого досвіду, що спонукає до систематичної роботи із вдосконалення професійної майстерності.

Стратегія розвитку закладу дошкільної освіти - це Стратегія з пріоритетом фізкультурно-оздоровчого та пізнавального напрямків, базується на поєднанні створення належних умов для активного дослідження і пізнання дитиною оточуючого світу та впровадження оздоровчих технологій з урахуванням індивідуального стану здоров'я вихованців (фізичної, духовної та соціальної складової здоров'я).

Визнання, що процес становлення і розвитку особистості кожної дитини відбувається неповторно, має свій темп і траєкторію руху, має бути пріоритетом для дорослих, які причетні до становлення особистості дитини. З огляду на це, визначаємо такі вектори у взаємодії та спілкуванні дорослих з дитиною:

- сприймати дитину такою, як вона є, як вільну особистість, яка постійно розвивається у різних видах діяльності: ігровій, пізнавальній, практично-творчій;
- бути для дитини партнером у пізнанні самої себе, світу в цілому та себе у світі;
- забезпечувати емоційний комфорт, стан психічного благополуччя і замученості до життя соціуму;
- створювати умови для індивідуалізації траєкторії особистісного розвитку, формування моральних та духовних цінностей, особистісних якостей та життєвих компетентностей.

Розроблена Стратегія розвитку закладу дошкільної освіти відповідає

Законам України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», Базовому компоненту дошкільної освіти (нової редакції), передбачає неперервність і наступність у єдиній системі освіти між її ланками та створення належних умов для її реалізації.

1.1. Основні принципи дошкільної освіти, покладені в основу даної Стратегії розвитку закладу дошкільної освіти:

- доступність для кожної дитини освітніх послуг, що надаються дошкільним закладом;
- рівність умов кожної дитини для повної реалізації її здібностей, таланту, всебічного розвитку;
- дитиноцентризм;
- принцип науковості, світського характеру дошкільної освіти;
- гуманістична спрямованість та психологічна культура освітнього процесу;
- принцип багато варіативності (спрямування дитини на пошук різноманітних варіантів правильного рішення);
- принцип узгодженості цілей родинного та суспільного виховання;
- системність у здійсненні освітньої діяльності.

Якість реалізації основних положень Стратегії розвитку закладу дошкільної освіти має бути забезпечена ефективним і оптимальним управлінням розвитком закладу дошкільної освіти, яке передбачає:

- залучення педагогічного колективу та представників батьківської громадськості до розробки Стратегії розвитку та програм її реалізації, планів функціонування закладу на поточний рік;
- своєчасне внесення змін або нововведень у відповідності до вимог сьогодення, з урахуванням реалізації загального задуму Стратегії розвитку;
- чітке визначення бажаних результатів кожної зміни або нововведення;
- передбачення та розрахунок очікуваних результатів та своєчасне усунення можливого впливу негативних факторів.

1.2. Цілі та завдання закладу дошкільної освіти

Місія закладу дошкільної освіти:

Виховання дошкільника як свідомої особистості, яка виявляє ціннісне ставлення до життя загалом та всіх його аспектів, зокрема – здоров'я, родини, рідного краю, природи, праці, інших людей тощо, від якого залежить їхнє щасті, а отже, майбутнє України.

Проблеми:

- наявність істотних відмінностей у системах цінностей, світоглядних орієнтирах груп суспільства, окремих громадян;
- зниження виховного потенціалу сім'ї, розбіжності в соціальному статусі сімей;

- недостатній рівень залучення та активізації батьків до спільної праці;
- посилення тенденції до нерівності в системі освіти, розбіжностей у вимогах батьків щодо умов утримання дітей в закладі та вимог до харчування;
- морально застаріла матеріально - технічна база дошкільного закладу, що гальмує реалізацію питань з інформатизації освіти;
- відсутність сучасної методологічної, дидактичної бази;
- старіння педагогічних кадрів, недостатній приплив молодих спеціалістів;
- застарілий штатний розпис (відсутність окремих фахівців: асистент вихователя, вчитель-логопед, соціальний педагог, хореограф тощо);
- надання педагогами переваги у своїй педагогічній діяльності традиційним формам організації освітнього процесу, направленою не на активізацію мислення та творчої уяви, а на передачу готових знань;
- недостатня обізнаність та використання педагогами інноваційних методик навчання та виховання дошкільників;
- збільшення кількості педагогів з проявами «синдрому вигорання»;
- зниження якості педагогічних кадрів і криза педагогічної освіти, професійна деградація частини педагогічних кадрів;
- збільшення кількості дітей раннього та молодшого дошкільного віку, батьки яких бажають отримувати освітні послуги в умовах дошкільного закладу;
- підвищення кількості дітей з вадами здоров'я;
- обмеженість рухової активності дошкільників.

Мета:

Забезпечення якості дошкільної освіти, направленої на формування основ світогляду цілісної життєво активної, гуманістично спрямованої особистості – громадянина демократичного суспільства, який у своїй подальшій життєдіяльності буде сповідувати національно-культурні, загальнолюдські та громадянські цінності.

Ідея реалізації мети - перехід від принципу «освіта на все життя» до принципу «освіта протягом всього життя» на основі парадигми навчання *навчатися умінню навчатися*.

Пріоритетні завдання діяльності закладу дошкільної освіти:

- Формування фізично здорової, духовно багатой особистості, яка знає та поважає традиції та культуру свого народу, дотримується морально - етичних норм та загальнолюдських цінностей.
- Виховання громадянина, поважаючого права та свободи інших, здатного до адекватної самооцінки та відповідальності за свої дії.
- Формування цілісного наукового світогляду, мотивації до дій і моделей поведінки, орієнтованих на сталий розвиток життя.
- Гармонійний розвиток особистості, її пізнавальних інтересів, творчих здібностей шляхом забезпечення активної позиції дитини у процесі

навчання.

- Розумне збалансування колективних та індивідуальних форм дитячої активності.
- Формування особистості педагога-новатора, здатного активно впроваджувати новітні освітні технології.

1.3. Реалізація цілей та завдань передбачає:

- організацію освітньої діяльності шляхом забезпечення активної позиції дитини у процесі навчання через створення ситуацій, коли дитина вчиться самостійно, докладаючи власних зусиль.
- адаптацію к соціальним змінам, формування стійких мотивів та установок активно впливати на умови досягнення як особистого успіху, так і суспільного прогресу.
- зміцнення психічного і фізичного здоров'я дітей, підвищення захисних сил організму, виховання стійкого інтересу до рухової активності, звички до здорового способу життя;
- гуманізація освітнього процесу, зміна стилю спілкування дорослого та дитини, встановлення партнерських стосунків;
- формування елементарного дитячого світогляду особистості; здатність орієнтуватися в життєвих ситуаціях; вміння реалізувати свій природній потенціал, задовольняти основні потреби, виявляти продуктивну активність, самостійність;
- прилучення дитини до системи цінностей, культури і традицій українського народу, виховування шанобливого ставлення до його надбань та рідної мови;
- урахування індивідуальних особливостей дитини (темпераменту, статевої належності, інтересів, особистісного досвіду, індивідуальної історії життя, емоційного стану, темпу і особистої траєкторії розвитку);
- виховання у дошкільників прихильного ставлення до людей, формування терпимості до думки інших людей, уміння вести діалог, знаходити змістовні компроміси;
- підтримку природного прагнення дошкільника до виявлення активності, здатності діяти за власним бажанням, самостійним вибором, приймати рішення, відповідати за їхні наслідки;
- орієнтацію на доцільність, здоровий глузд, корисність життєвих впливів для розвитку дитини, появу прогресивних змін, виникнення відповідних віку новоутворень; оптимізацію фізичного та психічного навантаження, праці та відпочинку;
- стимулювання м'язової активності дитини, зміцнення її фізичної витривалості, прищеплення уміння диференціювати корисне і шкідливе для свого організму та особистості, орієнтуватися на показники здоров'я та хвороби, елементарно підтримувати себе в екстремальних або складних життєвих ситуаціях;
- формування довільної поведінки, виховання характеру, вправління в умінні ставити мету, виявляти цілеспрямованість й

наполегливість, долати труднощі, досягати високих стандартів якості продуктів праці;

- заохочення дитини до розвитку здібностей загального, неспеціалізованого характеру;

- розвиток почуттів, емоційної сприйнятливості, емпатії; корекцію емоційної глухоти, нечутливості, байдужості, жорстокості, песимізму;

- виховання у дошкільника почуття віри у свої можливості, своє значення для інших людей, формування оптимістичних життєвих перспектив;

- надання пріоритету сьогоденним розвивальним, виховним та навчальним завданням перед перспективними, відмову від погляду на дошкільний заклад як на школу для маленьких, переорієнтацію на соціальний розвиток дитини, плекання її індивідуального обличчя;

- диференціацію «паспортного», «біологічного», «психологічного» та «соціального» віку дошкільника;

- інноваційний характер освітньої діяльності, використання сучасних виховних та навчальних технологій, створення належних умови для педагогічної творчості, вдосконалення майстерності вихователя;

- забезпечення варіативності освітніх програм, що сприяють диференціації та індивідуалізації освітнього процесу.

- забезпечення наступності дошкільного закладу та ХПЛ № 4, іншими загальноосвітніми закладами в мікрорайоні.

- згуртування педагогічного колективу, підвищення його педагогічної майстерності, створення умов для реалізації творчого потенціалу педагогів, розвиток активності педагогів, потреби в підвищенні якості освітнього процесу, активізація інноваційної діяльності та процесу самоаналізу педагогів щодо підвищення якості навчання та виховання.

- інформатизація освіти, яка передбачає освоєння працівниками інформаційно-комунікаційних технологій, використання їх на практиці;

- оптимізація управлінської діяльності, удосконалення системи контролю за якістю освітнього процесу та мотивації працівників;

- розвиток матеріально - технічної бази закладу дошкільної освіти;

- створення команди одноступенів, які мають високий професіональний рівень та здатні до самоосвіти і самореалізації;

- широке впровадження активних форм співпраці із соціумом.

Визначені цілі та завдання закладу дошкільної освіти відповідають ключовим нормативним принципам розвитку дошкільної освіти в Україні, Закону України «Про освіту», Закону України «Про дошкільну освіту», вимогам Базового Компоненту дошкільної освіти (нової редакції), вимогам соціуму в мікрорайоні, запиту батьків в дошкільному закладі.

1.4. Особистісно-орієнтована модель в стратегічному розвитку закладу дошкільної освіти

Мета	Забезпечення якості дошкільної освіти, направленої на формування основ світогляду цілісної життєво активної, гуманістично спрямованої особистості – громадянина демократичного суспільства, який у своїй подальшій життєдіяльності буде сповідувати національно-культурні, загальнолюдські та громадянські
Девізи	«До кожної дитини ключ знайти, У праці результат найкращий мати. Упевнено і творчо до мети іти, З любов'ю серце дітям віддавати!»
Центральна фігура	Дитина
Основний життєвий	Активна життєдіяльність в цілому, дитяче буття, дитячі види діяльності
Освітні пріоритети	Розвиток, саморозвиток, виховання як залучення до культури
Функції дорослого	Партнер, носій інформації, авторитетна, довірена особа, зразок для наслідування
Сфери прояву активності педагога	Спостереження за особливостями розвитку дітей, організація комфортних умов життєдіяльності, створення розвивального середовища для надання дітям можливості самостійного пізнання оточуючого світу
Гіпотеза розвитку дитини	Виважено-довірлива, оптимістична, стимулююча
Пріоритетні якості	Самостійність, відповідальність, лояльність, допитливість, сприйнятливність, креативність,
Характер орієнтації на дітей	Як на індивідуальність, яка має свою траєкторію розвитку, представників віково-статевої групи, носіїв певного темпераменту, характеру, здібностей, життєвого
Позиція дитини	Суб'єкт життєдіяльності, носій сутнісних життєвих сил
Освітні засоби та прийоми	Відмова від змагальності в усіх випадках, окрім фізкультурних заходів. Індивідуалізації траєкторії особистісного розвитку. Порівняння дитини лише із
Що оцінюється	Зусилля, вкладені дитиною у досягнення у порівнянні з якісно-кількісними показниками результату, прояви творчості

Форма пред'явлення вимог	Дійово-запрошувальна: небагатослівність, доброзичливість. Обґрунтування доцільності, моральної значущості діяльності
Механізми регуляції поведінки	Внутрішні: самооцінка, рефлексія, самоповага та повага до носія вимог, совість, здоровий глузд Зовнішні: повага до дитини, гідність, індивідуальність
Очікувані освітні результати	Особистісна розвиненість; гнучка поведінка у змінних умовах життя, вміння до них адаптуватися, впливати на них з користю для себе. Висока самоповага, відсутність страху перед помилкою; впевненість у власних силах; оптимістичне світобачення.

Розділ II. Структура закладу дошкільної освіти

2.1. Структура ЗДО:

- групи дітей раннього віку - 3 групи (діти віком від 2 до 3 років).
- групи дітей молодшого дошкільного віку - 3 групи (діти віком від 3 до 4 років).
- групи дітей середнього дошкільного віку - 3 групи (діти віком від 4 до 5 років)
- групи дітей старшого дошкільного віку - 3 групи (діти віком від 5 до 6 (7) років).
- Тимчасові групи, які створюються за потребою для дітей, що не відвідують дошкільний заклад за віком, станом здоров'я та іншими причинами і потребують соціального патронажу або інших форм організації (прогулянкові групи, групи вихідного дня короткотривалого перебування в дошкільному закладі).

2.2. Учасниками освітнього процесу в ЗДО є:

- діти мікрорайону дошкільного закладу, з якими ведеться планова систематична робота з моменту постановки на облік в дитячій поліклініці №23 та за місцем проживання;
- діти інших мікрорайонів та районів міста, які за результатами електронної реєстрації включені до списків закладу дошкільної освіти;
- батьківська громадськість;
- працівники закладу дошкільної освіти;
- соціум (працівники служб, обласної дитячої бібліотеки, школи, викладачі ВУЗів, студенти тощо).

Розділ III. Зміст освіти та умови реалізації освітньої мети

3.1. Оновлення змісту навчання:

Завдання освіти визначають зміст навчання. В Стратегії розвитку передбачено, поряд з виконанням вимог Базового компоненту дошкільної освіти, Освітньої програми закладу дошкільної освіти на поточний

навчальний рік, впровадження парціальних програм, схвалених для використання в закладах дошкільної освіти Міністерством освіти і науки України та регіональних парціальних програм, що пройшли затвердження методичною радою ХАНО, які забезпечують оновлення змісту освітньої діяльності.

Оновлення змісту освітньої діяльності передбачає:

- орієнтація освітнього процесу на розвиток у дитини інтересу до пізнання, активності, допитливості, відкритості до взаємодії і спілкування з оточуючим світом, ініціативності, готовності до експериментування, випробування себе;
- забезпечення індивідуалізації особистісної траєкторії розвитку дитини;
- врахування фізичних, психологічних, особистісних відмінностей дитини;
- інтегративний підхід до освітнього процесу;
- забезпечення науковості та доступності наданої інформації;
- забезпечення змістовних форм організації життєдіяльності дітей;
- надання переваги ігровим методам та прийомам навчання, організації продуктивних видів діяльності;
- побудова спілкування на основі партнерських стосунків дорослих і дітей, об'єднаних прагненням спільного пошуку істини й відкриття світу;
- використання інноваційних методик та технологій;
- створення предметно - розвиваючого середовища як в приміщеннях дошкільного закладу , так і на майданчиках і загальної території.

3.2. Впровадження інноваційних технологій, методик та передового педагогічного досвіду

Перелік інноваційних технологій та методик, які впроваджуються в закладі дошкільної освіти

1. Технологія фізичного виховання дітей М.Єфименка ("Театр фізичного розвитку та оздоровлення дітей").

Автор – Єфименко М.

Суть технології. Театр фізичного виховання передбачає якісно новий підхід в організації фізичного виховання і розрахований на дітей дошкільного та молодшого шкільного віку. Театр побудований на "золотих правилах": "Граючись — розвивати, граючись — навчати, граючись — виховувати".

Проведення фізкультурних занять у формі ігрових дійств. Форма фізичної активності дітей – горизонтальний пластичний балет ("пластик-шоу"), що поєднує музичність, хореографічність, естетичність дійства. Його скорочені програми використовують як фізкультурні хвилинки, паузи, а також як

розваги і свята. Ігрова взаємодія з дітьми реалізується в рамках ігрової теми як великої тематичної гри (макрогри), що триває протягом одного чи кількох занять. Спільна мета та сюжетна лінія містить кілька міні-ігор, ігор-вправ.

2. Технологія розвитку творчої особистості Г.Альтшуллера. Теорія розв'язання винахідницьких завдань .

Автор – Альтшуллер Г.С., а також Сидорчук Г. О., Гін С. І.

Суть технології. Система розвиваючого навчання зі спрямованістю на розвиток творчих здібностей особистості. Сприяє розвитку інтелектуального потенціалу, творчих здібностей та індивідуальних задатків кожної людини. Використовуються альтернативні шляхи пошуку відповідей. Основне завдання – навчати дитину розв'язувати проблеми різного рівня складності з використанням винахідницьких завдань. Основна ідея технології полягає у тому, щоб переводити завдання з нижчого рівня складності на вищий. Для її успішної реалізації потрібно навчити дитину виявляти проблеми, з'ясовувати, чому легкі завдання розв'язуються просто, а важкі – складно. У роботі з дітьми дошкільного віку використовують колективні ігри, ігри-заняття, під час яких діти вчаться спостерігати за навколишньою дійсністю, виявляти суперечливі властивості предметів, явищ, шукати відповіді на поставлені питання. Педагог орієнтується на вільний та самостійний вибір дитини – предмета, матеріалу, виду діяльності.

3. Спадщина В.Сухомлинського.

Автор – В.Сухомлинський.

Суть технології. Основоположною у науково-теоретичних працях і практичному досвіді В.Сухомлинського є його філософсько-педагогічна система ідей та поглядів на дитину як на найвищу цінність. Педагогіка В.Сухомлинського - це педагогіка серця, дитиноцентризму й толерантності, яка базується на ідеї наближення освітнього процесу до природи конкретної дитини. Педагог створив таку психолого-педагогічну систему, в якій усе зосереджено навколо дитини-людини, це педагогіка, побудована на утвердженні тієї філософської істини, що освіта, виховання й розвиток людини мають передбачати, передусім, утвердження гармонії розуму й серця. Уроки мислення сприяють розумовому, мовленнєвому, духовному розвитку дошкільнят і вихованню в них ціннісного ставлення до природи. Діти вчаться розуміти й любити її, починають дивитися на неї іншими очима, стають активними її захисниками. Розроблені педагогом основні норми моральної вихованості для дітей ґрунтуються на творчому використанні багатого потенціалу загальнолюдських моральних цінностей і є складовою частиною його цілісної педагогічної системи.

4. Технологія саморозвитку

Автор: Монтессорі М.

Суть технології: оволодіння дитиною корисними для самостійної діяльності засобами, розвиток її пізнавальних здібностей, мовних навичок, інтелектуальної ініціативи, творчості й самовираження проходить природно, у відповідності до розвитку — "дитина ніби сама себе розвиває".

5. Технологія «Радість розвитку» Психолого-педагогічне проектування взаємодії дорослого і дитини

Автор: Піроженко Т. О.

Суть технології: організація особистісно-орієнтованого виховання і навчання дітей дошкільного віку, в центрі якого перебуває дитина як пріоритетний суб'єкт. Реалізація кожною дитиною права на розвиток своїх природних здібностей.

6. Діагностична методика Т.О. Піроженко «Мовленнєве зростання дошкільника».

Автор – Піроженко Т.О.

Суть технології. Пропоновані параметри мовленнєвого становлення дошкільника представлені з позицій комунікативного підходу до розвитку засобів мовлення. Принциповою позицією цього підходу є твердження про те, що міжособистісна взаємодія – основа взаєморозуміння. Неможливо зрозуміти іншу людину поза особистісних контактів з нею. Комунікативний підхід до діагностики розвитку мовлення розглядає дитину як активного й ініціативного учасника соціальної взаємодії, в якій дошкільник має не лише засвоїти суспільний досвід (мову), але й щоразу самостійно застосовувати засвоєне, робити свій власний вибір адекватних до ситуації засобів спілкування, нарешті, створювати свої власні засоби для реалізації мети взаємодії.

7. Розвиток творчих здібностей дітей дошкільного віку

Автор: Шульга Л.

Суть технології: розкриває систему роботи з розвитку творчих здібностей, природних нахилів дітей через емоції, почуття, через естетичне ставлення до природи, через використання різних методів образотворчого мистецтва, що стимулює прагнення дитини до творчого пошуку. Розкриває художні та креативні здібності дітей, починаючи з молодшого дошкільного віку. Діти зображають навколишнє тільки після емоційних зустрічей з ним у процесі спостереження, розгляду картин, слухання музики, читання, розповідання. Головне завдання організації зображувальної діяльності – виховання естетичних почуттів, а допоміжне – навчання технічним прийомам. Чим більше органів чуття беруть участь у сприйманні навколишнього, тим повнішими будуть уявлення, глибшим – пізнання.

8. Технологія створення Ситуації успіху

Суть технології: допомогти особистості дитини зрости в успіху, дати відчути радість від здолання труднощів. Дати зрозуміти, що без зусиль в

житті нічого не дається, весь час необхідно прикладати зусилля.

9. Гуманно-особистісна технологія

Автор: Амонашвілі Ш. О.

Суть технології: педагогічний процес моделюється, враховуючи психологічні особливості дітей. Врахування і розуміння тенденцій саморозвитку дитини у педагогічному процесі. Зміст атмосфери спілкування, стиль взаємин повинні допомагати дитині вчитися, пізнавати себе як людину, плекати почуття власної гідності, самоповаги.

10. Методика використання схем-моделей для навчання дітей описовим розповідям.

Автор – Ткаченко Т.

Суть технології. За цією методикою для роботи використовується аркуш картону 45х30 см, поділений на шість квадратів (за кількістю характерних ознак предмета або об'єктів чи пів року, про які потрібно розповісти). Дітей навчають знаходити головні, суттєві ознаки предмета, відрізнити їх від другорядних. Навчаючи старших дошкільників складанню описових розповідей, використовують схеми-моделі. Діти вибудовують розповідь з дотриманням послідовності та параметрів, закладених у схемах: колір, форма, величина, матеріал, частини, дії. Використання схем при складанні описових розповідей допомагає дітям засвоїти порівняння предметів не в загальній формі – чим подібні, або чим відрізняються предмети, а диференціювати, порівнюючи предмети за формою, величиною, кольором тощо.

11. Методика використання схем-моделей у лексично-граматичній роботі.

Автор – Крутій К.

Суть технології. Розвиток у дітей словесно-логічного мислення, формування у них умінь користуватися основними логічними прийомами і операціями є одним із важливих завдань у процесі навчання старших дошкільників. Пропонується наступна схема ознайомлення дітей із предметами: 1) первинне ознайомлення з предметом і його назвою; 2) дослідження властивостей предметів: колір, відтінки, форма, розмір, звуки, шуми; співвідношення в просторі; вага; властивості поверхні; ритм; рух предмета; назва деталей предмета; 3) групування. Узагальнення і найпростіша класифікація предметів, формування родових і видових понять, наступна класифікація – диференціація родових понять; 4) розвиток елементів логічного мислення шляхом складання моделей, схем, коректурних таблиць разом із дітьми.

12. Пальчиковий ігротренінг

Суть методики: тісний зв'язку розвитку м'язів руки дитини з розвитком її мовлення та мислення.

13. Кольорові числа

Автор: Кьюізенер Х.

Суть технології: через розвиток уяви, елементів образного та логічного мислення, розвиток сенсорних відчуттів (кольору, форми, величини) прискорюється процес оволодіння дошкільнятами числами, операціями над ними, цифрами та іншими математичними поняттями.

14. Розвиваючі ігри Нікітіних: кубики, гра типа „Танграм”.

Автори - Борис Павлович і Олена Олексіївна Нікітіни, класики вітчизняної педагогіки та автори ряду розвиваючих ігор для дітей.

Суть технології. Методики раннього розвитку дітей, в першу чергу, базуються на відповідних дитячих іграх. За методикою Нікітіних вони повинні включати в себе спільну діяльність дитини і батьків. Завдання, які ставляться перед дитиною, мають різну форму: у вигляді інструкції, креслення, моделі. Таким чином дитина знайомиться з різними способами передачі інформації. Завдання задаються за принципом від простого до складного і мають дуже широкий діапазон.

15. Мнемотехніка

Автор: Геннадій Чепурний

Суть технології: інноваційний підхід до формування навичок самонавчання, співпраці між батьками, учнями і педагогічному колективом, уміння ефективно засвоювати інформацію будь-якої складності за допомогою методів і прийомів Школи Ейдотехніки.

16. Ігромайстерність

Автор: М.Шуть

Суть технології: гра, як ефективний засіб досягнень педагогічної мети при відповідній організації ігрового простору та майстерному володінні аудиторією, зокрема дитячим колективом. Розкриття таланту актора й режисера у процесі вдосконалення та набуття нових знань і вмінь зі сфери театральної педагогіки.

17. Використання фітбол гімнастики в роботі з дітьми дошкільного віку

Автори: Фірільова, О.Сайкіна

Суть технології: Індивідуалізація оздоровлювально-освітнього процесу у дошкільному навчальному закладі шляхом використання техніки футболу, що сприяє гармонійному розвитку всієї опорно-рухової системи, зміцненню всіх груп м'язів; покращенню роботи серцево-судинної та дихальної системи, нормалізації обміну речовин і інтенсивності процесів травлення; підвищення витривалості і зміцнення організму в цілому.

За рішенням педагогічної ради закладу перелік інноваційних

технологій та методик, які впроваджуються в закладі дошкільної освіти в поточному навчальному році, може буде змінений.

3.3. Реалізація варіативної складової Базового компоненту дошкільної освіти має здійснюватись у відповідності до методичних рекомендацій, визначених в Освітній програмі закладу дошкільної освіти на поточний навчальний рік та шляхом реалізації таких парціальних програм:

Перелік парціальних програм

<i>№ з/п</i>	<i>Види діяльності</i>	<i>Назва навчальної програми, за якою здійснюється навчання</i>	<i>Рік та видавництво навчальної програми</i>	<i>Ким дозволено до використання (ким затверджена)</i>
1.	Ігрова діяльність	«Казкова фізкультура». Програма з фізичного виховання дітей раннього та дошкільного віку	Мандрівець	Лист ПТЗО від 09.07.2019 № 22.1/12-Г-627
2.	Пошуково-дослідницька діяльність	STREAM-освіта, або Стежинки у Всесвіт. Альтернативна програма формування культури інженерного мислення в дітей дошкільного віку. Наук.керівник К.Л.Крутії	ЛПІС	Лист ІМЗО від 14.07.2020 № 22.1/12-Г-274
3.	Музична діяльність	«Дитяча хореографія» Програма хореографічної діяльності дітей від 3-х до 7-ми років. Автор: Шевчук А.С.	Мандрівець	Лист ІМЗО від 18.05.2020 №22.1/12-Г-282
4.	Пізнавальна діяльність	«Україна – моя Батьківщина» Парціальна програма національно-патріотичного виховання дітей дошкільного віку, за нак.ред. Рейпольської О.Д., авт.: Каплуновська О.М., Кичата І.І., Палець Ю.М.	Мандрівець	Протокол №3 від 21.06.2022 №2.1.0009-2022

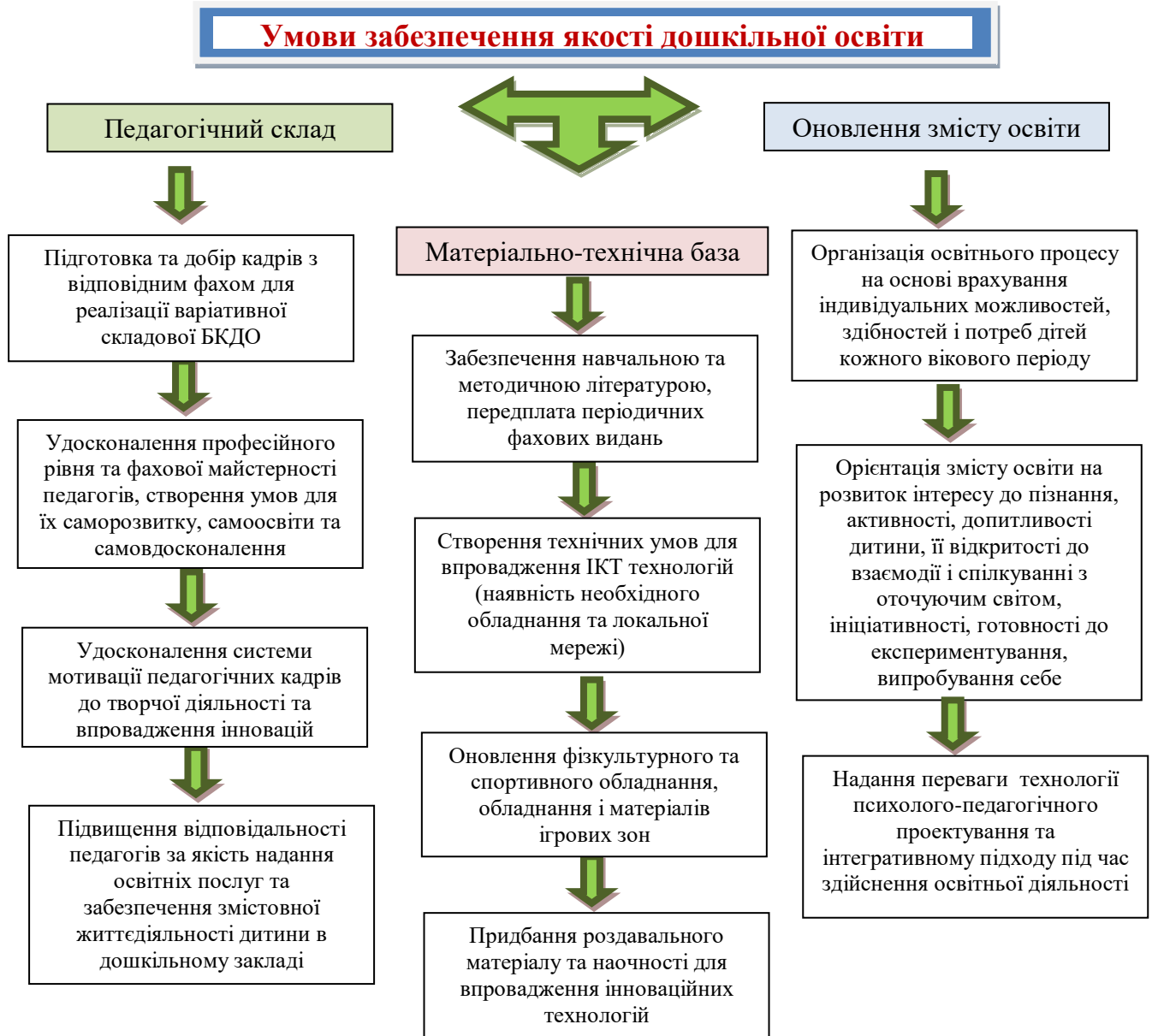
3.4. Умови забезпечення якості навчання:

Основними умовами забезпечення якості освітнього процесу є:

- наявність кваліфікованого педагогічного складу та сучасної системи підвищення його кваліфікації;

- осучаснення матеріально - технічної бази та створення відповідного розвиваючого середовища;
- оновлення змісту освіти, форм та методів надання освітніх послуг.

Складові кожної із умов представлені в таблиці:

3.5. Складові внутрішньої системи забезпечення якості освіти:

- о Самоконтроль.
- о Моніторинг освітньої діяльності за окремими напрямками
- о Підсумкові заняття (щоквартально).
- о Визначення рівня життєвої компетентності дітей старшого дошкільного віку шляхом узагальнення результатів спостереження за дитиною, проведення квестових занять з використанням тестових завдань.
 - о Визначення рівня компетентності дітей дошкільного віку з окремих освітніх ліній БКДО (систематично, відповідно перспективного плану контролю).
 - о Методичний рівень та якість проведення освітнього процесу педагогами (систематично).
 - о Використання різних видів контролю (тематичні перевірки, комплексні, оперативний контроль, вибірковий).
 - о Система незалежного оцінювання педагогів з різної тематики з метою подальшої мотивації до самоосвіти та самовдосконалення шляхом використання можливостей інтернету.

При організації контрольно - аналітичної діяльності залучати членів педагогічного колективу до адміністративної діяльності, надавати повноваження, використовувати самоаналіз та взаємоаналіз.

Завдяки реалізації поставлених завдань очікуємо такі результати:

1. Забезпечення конституційного права громадян на отримання дошкільної освіти шляхом оптимізації мережі груп закладу дошкільної освіти.
2. Підвищення відсотку охоплення дошкільною освітою дітей мікрорайону.
3. Підвищення рівня професійної компетенції педагогічних працівників, які беруть участь у проведенні моніторингових процедур якості дошкільної освіти.
4. Поліпшення якості педагогічного складу працівників, його помірковане омолодження.
5. Підвищення професійної майстерності та якості праці педагогів.
6. Упровадження інноваційних технологій навчання, удосконалення взаємодії всіх учасників освітнього процесу з метою його оптимізації.
7. Збереження здоров'я вихованців, забезпечення комфортних умов для їхнього розвитку й навчання та перебування в дошкільному закладі.
8. Оновлення спортивного обладнання та розвиваючого середовища дошкільного закладу.

9. Підвищення інформаційної культури всіх учасників освітнього процесу.

10. Забезпечення реалізації освітніх завдань з формування особистості дошкільника:

- забезпечення повноцінного фізичного, психічного та соціального розвитку дошкільника;
- сформованість у дітей віри у власні можливості, вміння допомагати собі у складних ситуаціях, покладатися на себе, сприяти своєму розвитку, уникати дії шкідливих чинників;
- орієнтація на здоровий глузд, доцільність, здобуття власного індивідуального досвіду;
- сформованість системи ціннісних ставлень до світу, уміння гармонійно співіснувати з довкіллям, бути у згоді з самим собою, оптимістично ставитися до життя та виявляти гнучкість за різних умов;
- розвинене творче ставлення до життя, схильність до експериментування, дослідництва, самостійних відкриттів;
- сформованість базових якостей особистості - самостійність, працелюбність, людяність, самолюбність, спостережливість, розсудливість, справедливість, самовладання, відповідальність, креативність;
- розвиток здібностей до творчої діяльності, самореалізації та саморозвитку;
- сформованість довіри до дорослих, здатності розраховувати на їхній захист та підтримку, відкритість контактам;
- формування терпимості до думки інших людей, уміння вести діалог, знаходити змістовні компроміси;
- сформована життєва компетентність, готовність до комунікацій, співпраці, уміння орієнтуватися в нових умовах життя, уміння відстоювати свої права.